

Република България
Министерство на Финансите

ПИСМЕНИ БЕЛЕЖКИ

до
ВЪРХОВНИЯ АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД

На основание чл.16, ал. 2 от Закона за Върховния административен съд приложено, изпращаме ви постъпила в Министерство на финансите жалба № К-94-00-0025/20.06.2001г. от Кирил Димитров Караиванов от гр. София, бул. "Янко Сакъзов" № 11А против мълчалив отказ на министъра на финансите.

Становището на Министерство на финансите е, че жалбата е недопустима и неоснователна и като такава следва да се остави без уважение по следните съображения:

1. Със заявление до министъра на финансите, на основание Закона за достъп до обществена информация, Кирил Д. Караиванов предявява искане да му бъде предоставена възможност да се запознае с ревизионния акт от извършената финансова-счетоводна ревизия на "Брилянт"-ЕООД, с. Крушето: община Горна Оряховица, като за целта му се издаде ксеро-копие.

Съгласно чл.1, ал.2 и чл.5, ал.1 от действащия Закон за държавния и вътрешно финансов контрол (обн. ДВ, бр.92 от 10.11.2000г., в сила 01.01.2001г.), държавният вътрешен финансов контрол се ръководи и осъществява от Агенцията за държавен вътрешен финансов контрол /АДВФК/, която е юридическо лице на бюджетна издръжка и в чийто правомощия влиза възлагането със заповед на директора на агенцията, извършването на планови и извънпланови одити. Не е вярно твърдението на жалбоподателя, че поисканата от същия информация е достъпна и не попада в кръга на ограниченията, предвидени в Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/. Съгласно чл.360 от НК разгласяването на сведения от военно, стопанско или друго естество, които не са държавна тайна, но чието разгласяване е забранено със закон, заповед или друго административно разпореждане е инкриминирано деяние.

В чл.8, т. 6 от Правилника за прилагане на Закона за вътрешния държавен финансов контрол изрично е посочено, че вътрешният одитор е длъжен да не разгласява факти и обстоятелства, станали му известни при или по повод изпълнението на служебните му задължения, като в §1, т.4 от изпълнителната разпоредба на правилника е уточнено какво се разбира под понятието "разгласяване" - предоставянето на информация за факти и обстоятелства, станали известни при осъществяването на контролна дейност на лица извън агенцията и съответния одитиран обект, включително и средствата за масово осведомяване".

Съгласно чл.9, ал. 3 от действащия Закон за държавния вътрешен финансов контрол /ЗДВФК/ оторизирани органи да информират обществеността за дейността на Агенцията за държавен вътрешен финансов

контрол са министърът на финансите и директорът на агенцията. Информацията, която тези органи могат да предоставят следва да бъде извън забраната, установена с разпоредбата на чл. 12, ал.1, т.3 във връзка с чл.3 1, т.4 от ЗДВФК. При изпълнение на служебните си задължения органите на агенцията са длъжни да опазват служебната тайна, като не разгласяват факти и обстоятелства, станали им известни при или по повод изпълнение на служебните им задължения, какъвто безспорно е исканият ревизионен акт, в конкретния случай. Ревизията като основна форма на контрол по отменен закон за държавния финансов контрол е свързана с проверка на бюджетната, финансово-стопанска и отчетна дейност на ревизирувания обект. Ето защо и самият ревизионен акт отразява факти от стопански характер по смисъла на чл. 360 от НК.

Не е вярно твърдението на жалбоподателя и по отношение на липсата на правно и фактическо основание за отказа, който той е получил от АДВФК с писмо изх. № К-94-00-0027/05.06.2001г. Агенцията за държавен вътрешен финансов контрол, в съответствие с разпоредбите на чл.38 и следв. от Закона за достъп до обществена информация, е изпратил до заявителя отказа на агенцията за исканата информация, като се е мотивирал от правна и фактическа страна.

ЗДВФК не предвижда съответен ред за предоставяне на копия от ревизионни актове на граждани по извършени финансово-счетоводни ревизии. Липсата на такъв ред и предписанията на цитираните по-горе законови разпоредби налагат извода, че предоставянето на ревизионни актове на трети лица е недопустимо. Освен това заявителят не се е съобразил и разпоредбата на чл. 25, ал.1, т. 2 от ЗДОИ - в заявлението си да посочи описание на исканата информация. Същият е поискал копие от ревизионен акт като официален документ, хипотеза, която не е визирана в ЗДОИ.

В съответствие с изискванията на чл.28, ал.2 от ЗДОИ, директорът на АДВФК, е органът, който е компетентен да се произнесе по отправеното искане и съгласно правомощията си е взел обосновано от правна и фактическа страна решение, като е отказал на Кирил Караиванов искания достъп до информация с цитираното писмо.

Предвид гореизложеното, считаме, че отказът на директора на АДВФК да предостави копие от ревизионен акт е законосъобразен и правилен постановен в изпълнение на нормативната база - материално-правна и процесуална.

Ето защо моля да оставите подадената жалба без разглеждане като процесуално недопустима. В случай, че допуснете жалбата до разглеждане моля да я отхвърлите като неоснователна.

МИНИСТЪР: